

Войната на САЩ за световна хегемония в началото на 21 век

След избиването на мирни жители в центъра на Париж от бойна група на „Ислямска държава“ президентът Оланд заяви, че Франция е във война. Това ни върна спомените за 11 септември 2001 когато президентът на САЩ по същия начин обяви „война на тероризма“ след което последваха нападенията и окупацията на Афганистан и Ирак, интервенцията в Либия, Сирия, Йемен и т.н. Изминаха повече от 14 години от този ден, но края на тази война не се вижда. Само убитите американски военни до края на 2011 във войната срещу „тероризма“ според официалната статистика, надхвърля 6600, а други 50400 са ранени. Преките военни разходи на САЩ за окупацията на Афганистан и Ирак отдавна надхвърлиха 1200 милиарда долара, по най-скромни оценки, но „тероризмът“ не само не е изчезнал, а точно обратното - броят на „терористичните“ атаки, пак според официалната статистика, се е увеличил 7 пъти за периода от 2001 до 2014 година. Положението през 2015 година се влошава още повече. Само за няколко седмици, освен клането в Париж, имаше самоубийствен атентат срещу митинг за мир в Анкара, атентат в Бейрут, взривен пътнически самолет в Египет. Центърът Брюксел, столицата на ЕС е във военно положение. Ежедневие е избиването на мирно население и военнопленници в Сирия, Ирак, Йемен, Афганистан, Либия, Египет, Ливан, Мали и т.н. Войната вместо да затихва се разраства и обхваща все повече държави. Трябва също така да се подчертае, че за американските и западните политици, военни и медии терминът „тероризъм“ се употребява не само за тези които извършват нападения или избиват мирно население, но главно и на първо място за справедливата въоръжена борба на революционери срещу силите за сигурност на реакционните режими или на бойците от съпротивата срещу чужди окупационни войски. В същото време стотиците хиляди цивилни жертви на военни престъпления и престъпления срещу човечеството в резултат на военните действия и окупацията на чужди страни от САЩ и техните съюзници изобщо не се включват в жертвите на тероризма от западните експерти. Такова тълкуване на термина „тероризъм“ е абсолютно неприемливо защото изключва жертвите на държавния тероризъм, които са над 90 % от всички жертвите на тероризма.

Въпреки това изследванията на западните специалисти за причините за разрастването на „тероризма“, дори така както те го разбират, представляват определен интерес. Така например според едно от тези изследвания 95 % от всички самоубийствени атаки в света са реакция на чуждестранна окупация и не са свързани с влиянието на някаква религия или идеология. На практика експертите в областта на сигурността в САЩ са единодушни, че избиването на цивилни във войните водени от САЩ и техните съюзници е главната причина за ръста на „тероризма“ в света. Тези изследвания обаче не могат и нямат за цел да обяснят каква е дълбоката причина САЩ да водят тези войни.

Каква е причината за войните и защо днес, в началото на 21 век, сме изправени пред заплахата от нова световна война? Научният анализ показва, че капиталистическата система с нейните непримирими противоречия е източника на войните в съвременния свят. Съвременните войни възникват като неизбежен резултат от развитието на днешния монополистически капитализъм.

Основният икономически закон на съвременния капитализъм е: *„Осигуряване на максимална печалба чрез експлоатация, разоряване и обедняване на болшинството от населението на дадена страна, по пътя на заробването и системното ограбване на народите на другите страни, особено на изостаналите страни, най-после по пътя на войните и милитаризирането на икономиката, използвани за осигуряване на максимални печалби. Не средната печалба, а именно максималната печалба е двигателят на монополистичния капитализъм. Именно необходимостта от получаване на максимални печалби тласка монополистичния капитализъм към такива рисковани стъпки, като заробването и системното ограбване на изостанали страни, превръщането на редица независими страни в зависими страни, организирането на нови войни, които представляват за главатарите на съвременния капитализъм най-добър „бизнес“ за извличане на максимални печалби, и **най-сетне, опитите за завоюване на световно икономическо господство**“* (И.В. Сталин. „Икономически проблеми на социализма“ 1952).

Следователно опитите за световна хегемония са закономерно следствие от основния икономически закон на капитализма и ще продължават докато тази система съществува. Очевидно е, че претенции за световна хегемония, в определен исторически момент, ще има най-силната във военно отношение империалистическа държава. В началото на 20 век това беше Германия и това доведе до Първата и Втората световна война. След разгрома на Германия САЩ заеха това място. Още през 1945 година, президента Труман публично заяви, че победата над Германия е поставила пред американците острата необходимост да **ръководят света**. През периода 1950-53 година първи опит на САЩ да наложат своето господство над света със военна сила претърпя катастрофално поражение в Корея. Затова тези планове бяха временно изоставени.

Нова възможност за налагане на световната хегемония на американския империализъм се появи едва след успеха на контрареволуцията и реставрацията на капитализма в СССР и бившите социалистически страни от Източна Европа в края на 20 век. Следователно агресивното поведение на американската финансова олигархия днес е напълно закономерно и предсказуемо. Събитията на които сме свидетели през последните 25 години са част от този втори опит на САЩ за установяване на световно господство. След като съветската свръхдържава, се разпадна на нейно място се появиха множество малки държави и единствено Русия, макар и многократно по-слаба от СССР, все пак имаше достатъчен икономически и военен потенциал за да води независима политика и да се противопостави на САЩ. Дълго време Русия се опитваше да спечели приятелството на САЩ. Закрити бяха руските военни бази в Куба и Виетнам, а след 11 септември 2001 тя първа подкрепи „войната срещу тероризма“ на САЩ и дори се опитваше да стане член на НАТО. Но всички опити за някакво сътрудничество бяха отхвърлени от САЩ, които си бяха въобразили, че са „победили“ СССР в така наречената „студена война“ и с Русия могат да разговарят само като с победена държава.

В началото те подчиниха и присъединиха към своята сфера на влияние цяла Източна Европа. След това дойде ред на агресията срещу бившите съюзници на СССР от Близкия Изток - Ирак, Либия и Сирия.

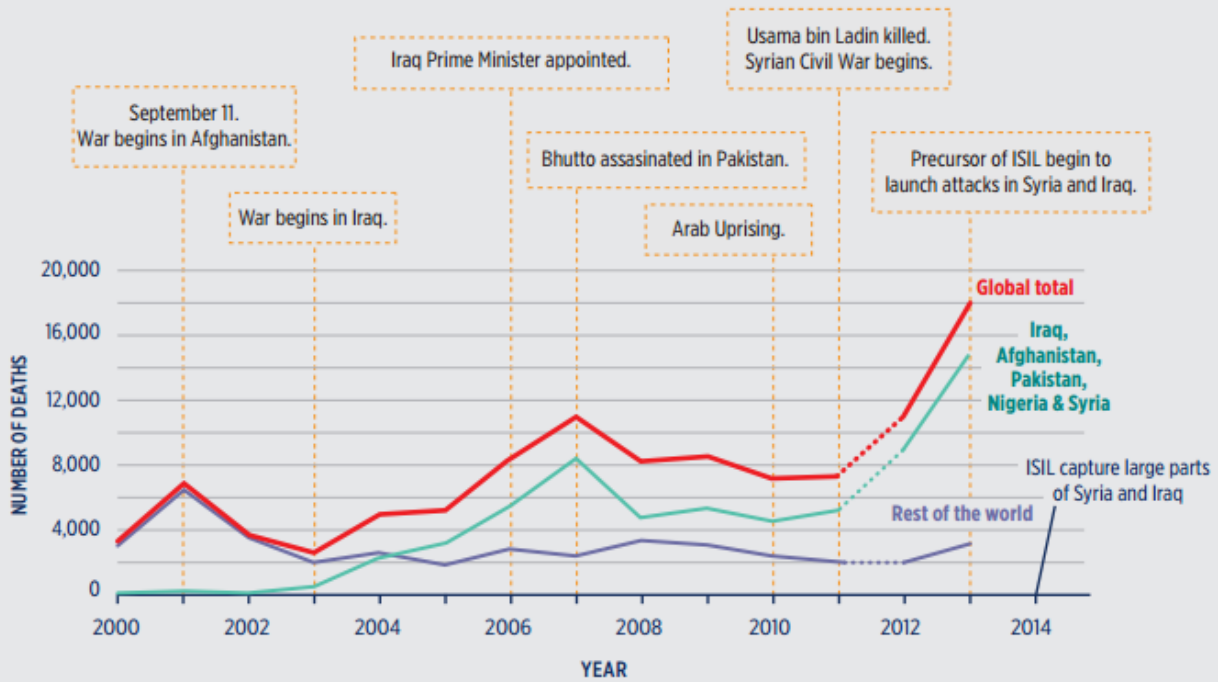
От октомври тази година руската авиация започна да нанася удари в подкрепа на сирийската армия и това беше посрещната с нескрито раздражение от САЩ и техните сателити. Въпреки приказките за обща коалиция срещу „тероризма“ се стигна до сваляне на руски боен самолет от турски изстребители. Няма съмнение, че това не би могло да се случи без Турция да получи предварително одобрение и подкрепа от Вашингтон. Следователно конфронтацията между на Русия и САЩ ескалира и двете страни са стигнали до такъв етап при който не може да има връщане назад и изходът може да бъде само победата на една от страните. Разбира малко вероятен е пряк въоръжен конфликт между двете страни с използване на ядрено оръжие. Войната ще се води на територията на трети страни като Сирия, Украйна и т.н. и ще включва освен въоръжена борба и всички форми на икономическа, политическа и пропагандна война.

Историческият опит показва, че заплашените страни се обединяват срещу най-силната империалистическа държава. Срещу нацистка Германия беше създадена антихитлеристката коалиция. Днес опасността от американския хегемонизъм води до сближаването на Китай, Русия, Иран и редица други независими държави. В крайна сметка претендентите за световна хегемония винаги търпят поражение от обединените сили на заплашените от тях народи. Днес е трудно да се предвиди точно какви форми, мащаби и последствия ще има този конфликт, но не може да има съмнение, че поражението, на най-силната империалистическа държава ще отслаби сериозно капитализма в световен мащаб и ще даде тласък на революционната борба на народите в света.

Анти империалистическия фронт

FIGURE 1 DEATHS FROM TERRORISM, 2000–2013

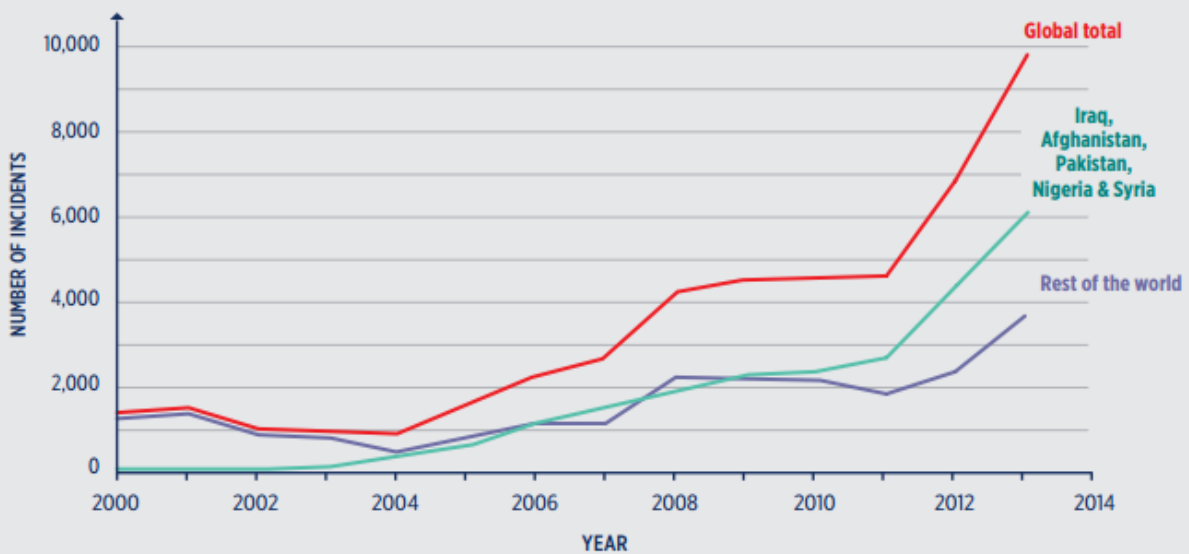
The number people who have died from terrorist activity has increased fivefold since the year 2000.

Source: GTD Notes: The dashed part of the trend line represents a change in data collection methodology for terrorist acts. The methodology change did not materially alter the results as the increase in terrorism is verifiable, see methodological note in Appendix C for further details.

FIGURE 2 TERRORIST INCIDENTS, 2000–2013

In 2013, 60 per cent of all attacks occurred in five countries; Iraq, Afghanistan, Pakistan, Nigeria and Syria. However the rest of the world suffered a 54 per cent increase in terrorist incidents in 2013.

Source: GTD